

гата. — Въ началото си, тѣснината има по-скоро дивъ изглѣдъ, особено западната ѝ страна. Тукъ дефилето е лишено отъ всѣка растителностъ, като се изключатъ нѣколко зелени дървета, прѣимущественно орѣхови. Напротивъ, источната страна и въ началото си е по богата съ растителностъ. По нататѣкъ, къмъ югъ, дефилето приема по красивъ и привлекателенъ изглѣдъ. Тамъ и двата склона сж облѣчени съ богата растителностъ. Освѣнъ разнитѣ цвѣтя и трѣви, тамъ вирѣятъ разни видове дървета, като: трепетлика, брѣстъ, топола, орѣхъ и много други фруктови дървета. По срѣдата на дефилето и на двата склона сж се приютили манастиритѣ: на источния — Св. Спасъ (Прѣображение), а на западния — Св. Троица. Потънали въ зеленина, тѣ мжчно се виждаха отъ шосето.

Слънцето отдавна се бѣше издигнало надъ хоризонта, но источната частъ на тѣснината все още дремеше подъ дебелата сѣнка на скалата. За туй пѣкъ цѣлата западна страна, бѣше вече облѣна съ утреннитѣ слънчеви лжчи, отъ които листята на дърветата, особено липовитѣ, лъщѣха като посребрени. Чистия утрененъ въздухъ бѣ напитокъ съ миризмата отъ разнитѣ цвѣтя, а, особено, отъ липовия цвѣтъ. Пѣнието на славеитѣ, гуканието на гължбитѣ и шуртението на Янтра се сливаха въ една чудесна обща гармония, и правяха красивата тѣснина просто очарователна.

Слънчевитѣ лжчи ни даваха да разберемъ, че жегата и днесъ не ще бжде по-малка. Но ний се утѣшавохме съ това, че Търново е близо.

Започнали бѣха да пристигатъ граждани отъ Търново и повечето пѣши. Мнозина отъ тѣхъ, както и въ Свищовъ носяха на главата си забрадки. Всичкитѣ бѣха весели и засмѣни. Нашата надежда, обаче, скоро да пристигнемъ въ Търново не се сбждна.

Въ 9½ часа цѣлото опълчение се спрѣ при салханитѣ, на около 2 версти отъ Търново. Тукъ вече бѣше дошелъ многочисленъ народъ. Но когато опълчението се спрѣ, такова множество се спустна къмъ насъ, щото въ кжсо врѣме на бивуака ни положително